

at bestemme, om man ønsker at modtage flere flygtninge, eller om man ønsker at indføre et midlertidigt stop eller måske endda et permanent stop. Man kunne eventuelt gøre det efter først at have foretaget en folkeafstemning i kommunen. Og hvis en kommune ikke ønsker at modtage flere flygtninge for en kortere eller længere periode, bør det respekteres.

Jeg vil så sige, at hvis lovforslaget her kun havde omhandlet indvandrere, ville vi i Fremskridtspartiet have været langt mere positivt indstillet over for det, idet det jo er rimeligt nok, at man i forhold til de mennesker, som skal blive i Danmark resten af deres liv, gør en ekstraordinær indsats, for at de kan blive integreret i det danske samfund, og for at de kan klare sig selv og forsørge sig selv. Faktisk er det jo sådan, at kun ved at stille krav til indvandrere kan man være sikker på, at de hurtigt bliver integreret i det danske samfund. Det ved vi fra andre lande, vi normalt sammenligner os med, at jo større krav man stiller, jo hurtigere sker integrationen. Men som man gør i Danmark, tager integrationen uforholdsmæssig lang tid for indvandrere, fordi man gør det, man gør, nemlig at man klientgør indvandrere, der kommer til det her land, og det er selvfølgelig ikke hensigtsmæssigt.

Men sagen er jo, at lovforslaget her ikke kun omhandler indvandrere. Det omhandler også flygtninge, og her er det, at Fremskridtspartiet må sige klart stop. Det kan ikke være rigtigt, at flygtninge skal gøres til indvandrere. De kan naturligvis få lov til at opnå beskyttelse, så længe det er nødvendigt, men den dag, hvor det er muligt at vende tilbage til hjemlandet, skal de gøre det.

Senest har vi jo set det i forhold til bosnierne, som kom hertil, og som i første omgang fik midlertidige opholdstilladelser, og hvor man jo sagde, at det var kun midlertidigt, de skulle være her. Man sagde endda til de kommuner, der var villige til at modtage bosniske flygtninge, at det var kun midlertidigt og kommunen ville aldrig få nogen økonomiske problemer eller udgifter i den forbindelse. Nu har det vist sig i dag, hvor der er fred og ro, og hvor det er muligt at vende tilbage til det tidligere Jugoslavien, at så er det kun ganske, ganske få, der er vendt tilbage. Resten bliver i Danmark, og de ønsker at blive i Danmark.

Det er ikke rimeligt, at vi på den måde bruger vores ressourcer på nogle personer, som godt kunne vende hjem, ressourcer, som i langt

højere grad og langt bedre kunne have været benyttet til andre flygtninge, som ikke modtager nogen form for hjælp i dag.

Desuden indeholder lovforslaget en lang række klare urimeligheder, urimeligheder i form af positiv særbehandling af udlændinge i forhold til danske statsborgere. Positiv særbehandling af udlændinge er ikke rimelig, og det vil alt andet lige bevirke, at den danske befolknings generelle syn på udlændinge bliver negativt, hvilket ikke er hensigtsmæssigt hverken for de udlændinge, der opholder sig i Danmark, eller for den danske befolkning.

Af urimeligheder kan jeg nævne, at lovforslaget åbner mulighed for, at udlændinge kan gå foran i boligkøen, selv om danskere har stået på venteliste i flere år. Udlændinge vil kunne deltage i frivillige aktiviteter, der anses for at have betydning for de pågældendes arbejdsmæssige situation, uden at det får konsekvens for overførselsindkomsten. Det er der ingen danskere der kan gøre. Udlændinge kan efter lovforslaget få tilskud til samvær med deres børn. De kan få betalt rejser, når de skal på besøg, og desuden bliver der helt unødvendigt oprettet et råd for etniske minoriteter og et repræsentantskab for rådet, alt sammen udgifter og bureaukrati.

Fremskridtspartiet er stærkt modstander af, at regeringen på alle mulige måder falder på maven for de fremmede og indretter samfundet for deres skyld. De er her midlertidigt. De skal naturligvis behandles ordentligt, mens de er her, men samfundet skal ikke ændres blot for at takkes de fremmede.

Med hensyn til den tvang, som Udlændingestyrelsen bliver bemyndiget til at udøve ved at fordele udlændinge rundt i Danmark, er der jo stillet ændringsforslag om, at man bløder en lille smule op på det. Og jeg må sige, at selv om det giver indtryk af, at man bløder en lille smule op, vil vi i Fremskridtspartiet stemme imod, fordi vi er imod enhver form for tvang over for kommunerne på det her punkt.

De eneste ændringsforslag i L 60, som vi kan støtte i Fremskridtspartiet, er de rent tekniske forslag, som ministeren har stillet.

Lad mig afslutningsvis sige, så det er klart og tydeligt for enhver, at Fremskridtspartiet stemmer imod det her lovforslag.

Allersidst vil jeg blot have lov til at sige, at med hensyn til den meget lange diskussion, der har været mellem regeringen og Venstre og De Konservative, er jeg nødt til at sige tak til Ven-